

ἢ πολυχρήματα ἢ πολυμαθέστατα, τὰ αὐτὰ καταναγκάζουσι καὶ τοὺς τυπογράφους πρὸς τὴν τῶν βιβλίων ἀφιέρωσιν. Τῶν ὁποίων τὸ πρῶτον ἔχωντας εἰς μίσος ἐγὼ, διατὶ εἶναι ἢ αἰσχροτάτη φιλαυτοαισχροκέρδεια, καθὼς εἶπεν ἐκεῖνος· ἄρ' ἔστιν αἰσχροτάτον αἰσχροκέρδεια; πρὸς τοῦ λαβεῖν γὰρ ὦν ὁ νοῦς τᾶλλ' οὐχ ὀρᾷ· καὶ τὸ δεύτερον εἰς ἐχθραν, ἐπειδὴ εἶναι ἢ πανουργοκολακεία, εἰς ψόγον τῆς ὁποίας λέγει ὁ ποιητής· ἐχθρὸς γάρ μοι κείνος ὅμως ἀίδαιο πύλησιν, ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ βάζει· εὐπρόσδεκτόν μου φαίνεται τὸ τρίτον, ὅπου εἶναι ὁ ἔπαινος, κατὰ τὸν εἰπόντα· φίλων ἔπαινον μᾶλλον ἢ σαυτοῦ λέγε· καὶ τέλος πάντων εὐχάριστον τὸ ὕστερον ὅπου βέπει πρὸς ὑπερασπισμὸν καὶ ἀντιληψιν· τὸ ὅποιον, ὡς ἔχοντα πολλὰς ἀντιλήψεις καὶ ὑπονοίας πρὸς τὸναντίον, κατὰ τὸν θεῖον διδάσκαλον, ἀντιληπτικὸν ὀνομάζεται. Δὲν εἶναι λοιπὸν ὁ σκοπός μου, μὲ τὸ νὰ ἀφιερῶσω εἰς τὸ πολυμαθέστατον τοῦ ἀξιοπρεπεστάτου σου προσώπου ὑποκείμενον τὸ παρὸν Ἀνθολόγιον, τῶρα νεωστὶ μετατυπωθὲν παρ' ἐμοῦ μετὰ προσθήκης τῆς Ὀκτωήχου καὶ τοῦ ἐτέρου κανόνος τῆς παρακλήσεως, νὰ γυρεύσω ἀπὸ τὴν παναιδεσιμότητα καὶ ἐξοχότητά σου, σοφώτατέ μοι καὶ λογιώτατε, ὡς φιλαυτός τις, φιλοδωρίας ἢ ἄλλα εὐεργετήματα· οὔτε, ὡς ἄλλος εἴρων δολιόφρων, νὰ θέλω νὰ καταθωπεύσω τὴν σὴν χαριτόμορφον θέαν, ἐπειδὴ εἶσαι φύσει μισοκόλαξ· ἀλλ' οὔτε διὰ νὰ σὲ ἐγκωμιάσω ὡς ἄνδρα εὐγενεῖα, σοφία καὶ ἀρετῇ τοὺς ἄλλους ὑπερέχοντα, ἐπειδὴ ἐκ στόματος σοφῶν καὶ ῥητόρων μεγάλων, εἰς ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα καὶ Ἰταλίαν, μάλιστα ἕως καὶ εἰς τὰ τῆς ἀλλοδαπῆς ὅρια, σοῦ καταρτίζονται πανηγυρικά, καὶ ἄδεται εὐφώνως τὸ ὄνομά σου εἰς τὰς τυπογραφίας τοῦ κόσμου. Οὗ ἕνεκα νὰ ἔχη χάριν τυχαίνει ἢ σοφωτάτη σου ψυχὴ εἰς τὴν Ἐνετιῶν γαληνοτάτην Γερουσίαν· ἢ ὁποῖα, μὲ τὸ νὰ ἐκόσμησε καὶ νὰ σὲ ἀνεβίβασεν εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ κοινῶ βιβλιοφύλακος, ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς ὅλους τοὺς ἑναρέτους τοῦ σύμπαντος νὰ σοῦ ὑφαινοπλέκουν σεμνοποιίας· καὶ τοῦτο εὐλόγως, διατὶ ὅσοι διάγουσιν ὑπὸ τὴν σκίαν τοιαύτης ἐνδοξοτάτης ἀριστοκρατείας καὶ τοιοῦτου γαληνοτάτου δουκὸς μὲ καθήκον ἢ ἄλλην ἀξιοπρέπειαν, ὅλοι κοινῶς περίφημοι καὶ τρισόλθιοι ἤμποροῦσι νὰ κρᾶζονται, πλεὰ παρὰ νὰ ἦσαν ὑπὸ τὴν σκέπην μοναρχῶν, τυράννων, βασι-

